

TIPS

Toon
respect voor
de andere ouder
van je kind(eren)

Toon respect voor de andere ouder van je kind(eren).

Het is buitengewoon belangrijk om je als ouder positief of tenminste neutraal te uiten over de andere ouder van je kind. In de vorige TIPS-FICHE 'Een kind kan niet kiezen' werd reeds besproken hoe belangrijk het is voor een kind om loyaal te kunnen zijn naar beide ouders toe. Kinderen kunnen het zeer moeilijk verkroppen als je als ouder laat uitschijnen dat je de andere ouder slecht, onbekwaam, onverantwoordelijk, mislukt, enz. vindt. Een kind wil van beide ouders houden. Je zou dit voortdurend uiten van negatieve kritiek dus eigenlijk kunnen beschouwen als kindermishandeling!

'Onderzoek heeft uitgewezen dat kinderen lijden onder situaties waarin de ene ouder de echtscheiding niet kan verwerken en de andere ouder zwart maakt. De schade die het kind daardoor ondervindt, kan zo groot zijn dat hij of zij voor de rest van zijn leven hiervan last kan houden (psychische klachten, verminderd gevoel van eigenwaarde, verlies van contact met eigen gevoelens, verminderde prestaties op intellectueel gebied, gebrekkige sociale ontwikkeling, zelf relatieproblemen ontwikkelen...)'¹

Een goed voorbeeld van een situatie waarbij een ouder overduidelijk aangeeft dat hij/zij de andere ouder niet willen erkennen in zijn/haar rol als ouder is het niet respecteren van de omgangsregeling. Zeer recent heeft men hieromtrent, bij het kabinet van justitie nieuwe richtlijnen opgenomen die bindend zijn voor alle par- ketmagistraten. **In de nieuwe richtlijnen wordt uitgebreid aandacht besteed aan de ernstige gevolgen die de niet-afgifte van een kind kan hebben.** Tegelijk wordt beklemtoond dat het niet-afgeven van een kind een **inbreuk vormt op het recht van het kind om persoonlijke relaties te onderhouden met één van zijn ouders.**

Voortaan zal het misdrijf van niet-afgifte van een kind onder het begrip **'partnergeweld'** worden gecatalogeerd. Deze misdrijven zullen dus met dezelfde ernst behandeld worden als andere gewelddaden, maar waarbij men rekening moet houden met het specifieke karakter ervan. Een automatische link wordt ook voorzien met de jeugdbescherming. **Dit houdt in dat men melding maakt van een 'minderjarige in een verontrustende situatie'.**

Als je als ouder je kinderen aanleert om negatieve emoties te koesteren tegenover de afwezige ouder in een poging om het respect en de liefde van de kinderen voor jezelf te winnen, kunnen er bij je kinderen gevoelens van haat ontstaan naar die ouder toe. In het ergste geval leidt dat tot ouderverstoting door het kind, ook wel **PAS (Parental Alienation Syndrome) of ouderverstoting** genoemd. PAS werd begin jaren '80 ontdekt door Prof. R. Gardner, die zich bezig houdt met kinderpsychiatrie. Volgens hem voelen kinderen met PAS zich verantwoordelijk voor de 'benadeelde' ouder. Ze willen deze ouder dan ook beschermen tegen de 'schuldige' ouder door:

PAS

- een soort van bondgenootschap te creëren met de 'benadeelde' ouder;
- op alle denkbare manieren voor deze ouder te zorgen (en zichzelf daar bij weg te cijferen);
- zich te verzetten tegen de liefde en de zorgen van de 'schuldige' ouder' en hem de volledige schuld van de relatiebreuk in de schoenen te schuiven.

Deze rol is niet gepast voor een kind (zie TIPS-FICHE 'ga op zoek naar hulpbronnen voor jezelf') en hij zal ze dus ook niet lang kunnen volhouden. Daar voelt hij zich schuldig over. Ook zijn existentiële loyaliteit (zie TIPS-FICHE 'een kind kan niet kiezen') naar de 'schuldige' ouder toe die hij niet openlijk kan of wil uiten maakt het zeer moeilijk voor hem.

Om het voor zichzelf makkelijker te maken besluit hij dan maar (bewust of onbewust) om de 'schuldige' ouder voor goed uit zijn leven te bannen. Dat uit hij naar de buitenwereld door :

OUDERVERSTOTING

- onverbloemd haat en woede te etaleren ten opzichte van de 'schuldige' ouder, ook als hij daar geen tastbare reden voor heeft;
- onduidelijke argumenten te gebruiken voor zijn haat;
- aan ieder die het horen wil te vertellen over wat de 'schuldige' ouder in zijn ogen fout doet (deze kan eigenlijk helemaal niks goed doen);
- zich alleen positief te uiten over de 'niet-schuldige' ouder, (hij gebruikt daarvoor 'volwassen' taal);
- 'voorgeprogrammeerde' verhalen rond te bazuinen die niet kloppen;
- alleen negatieve herinneringen op te dissen over de 'schuldige' ouder (deze ouder was altijd al 'slecht');
- alles te haten wat met de 'schuldige' ouder te maken heeft: zijn vrienden, omgeving, werk, hobby's...;
- niet meer (of met veel tegenzin) naar de 'schuldige' ouder te willen gaan en stevast met hem in conflicten verzeild te geraken;
- depressief gedrag te vertonen (huilen, verlies van interesse in school en hobby's,...);
- angsten te ontwikkelen.

Als je dit alles leest zal je begrijpen dat een openlijk negatieve houding ten opzichte van de vader/moeder van je kind verregaande en vooral uiterst schadelijke gevolgen voor hem kan hebben!

VOETNOTEN

1 KIES, 2009

© Copyright Annelies Geraets.

Alle rechten voorbehouden. Gehele of gedeeltelijke overname, plaatsing op andere sites, verveelvoudiging op welke andere wijze dan ook en/of commercieel gebruik van deze informatie is niet toegestaan, tenzij hiervoor uitdrukkelijk schriftelijke toestemming is verleend door Annelies Geraets of tenzij aan de onderstaande voorwaarden wordt voldaan.

Deze informatie mag worden bekeken op een scherm, gedownload worden op een hard-disk of geprint worden, mits dit geschiedt voor persoonlijk, informatief en niet-commercieel gebruik, mits de informatie niet gewijzigd wordt, mits de volgende copyright-tekst in elke copy aanwezig is: "© Copyright Annelies Geraets", mits copyright, handelsmerk en andere van toepassing zijnde teksten niet worden verwijderd en mits de informatie niet wordt gebruikt in een ander werk of publicatie in welk medium dan ook.